

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: Udrag fra . - [1968]

Citation: Worm, Jacob: ". - [1968]", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 209. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-worm01val-shoot-idm140677732619696/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

skændsler så at sige er hengiven til forbandelser. Heraf kommer det, at bekendtgørelser om mange offentlige litanier og bønner, der strengt er pålagt efter bogstaven (ikke efter ånden!) på ingen måde behager Gud, da han jo glæder sig over en ren og uplettet tjeneste, Jakobs Brev 1, vers 27. Det anses dog ikke for fyrsten værdigt at liste sig bort fra kirken til bordellet. Et eksempel på alvorlig straf mod en usædelig fyrste er 4. Mosebog XXV, vers 8. 14.

Thesis XX.

Vi fortsætter endelig til Jeroboams afgudsbilleder, anbragt i Bethel, d.v.s. de kirkelige, som meget truer Guds kirke. Men der er følgende afgudsbilleder: Bisper og jødernes rabbinere, hvoraf de fleste er lunkne, nogle havesyge og griske efter foræringer, og som ikke tjener Gud og ikke de kongelige ministre anderledes end snyltegæster og rænkefulde smigrere, som forstår at logre med rævehalen ikke blot efter enhvers tanke, men også efter mine og nik. Men her påviser vi dobbelte afgudsbilleder, kaldets og forvaltningens. Paverne, Israels biskopper, er under tilsidesættelse af omsorgen for og værnet af kirkerne, som er den betydeligste del af deres embede, blevet forandret til den nye fornemheds form og skikkelse og praler med fremmede fjer som Æsops krage, idet de i modstrid med Kristi påmindelse – Lukas XXII, vers 25. 26 – fejlagtigt tilegner sig øvrigheds titel, som om ikke præst og biskop var den samme over for Guds ret. Hvorfra – beder jeg – kommer de forskellige grader i den gejstlige stand? Hør Hieronymus i kap. 1 vedrørende emnet: Først, siger han, der ved djævelens indgivelse kom stridigheder i religionen, styredes kirkerne af præsternes fælles råd; men efter at enhver anså dem, som han havde døbt, for at være sine egne, ikke Kristi, blev det bestemt på hele jorden, at én udvalgt blandt præsterne skulle sættes over de øvrige, til hvem enhver omsorg for kirken hørte, for at adspittelsernes sæd kunne fjernes. Altså mere ifølge tradition end i kraft af en bestemmelse af den sande Herre er biskopperne de største blandt præsterne. Såvidt Hieronymus. Hvad

- tollerentur. Consuetudine ergo magis, quam Dominica
 435 veritatis dispositione Præsbyteris majores sunt Episcopi.
 Hæc Hyeronimus. Quid hic concluditur aliud quam Epi-
 scopum non ad Principatum et Dominium esse vocatum,
 sed ad servitatem Ecclesia; ut loquitur Origines Homil:
 438 7. Esai. Sed Pontifices nostri, jam nobiles, spurii *κενοδοξίας*,
 flatu et fastu fascinati, *κατωπεφύεσσαι τῶν κλήρων*, 1. Petr:
 [IV]. v: 3. Verè non nemo: Superbus Theologus est Soboles
 441 Antichristi, item Omnis superbus Theologus est Hære-
 ticus, si non de facto, tamen de jure. Episcopi nostri mise-
 ros Pastores sibi subjectos, qui nec splendida consanqui-
 444 nitatis, nec amplissimæ affinitatis vinculo cuiquam sunt
 adstricti, justo Gravius affligunt, exhauriunt, atque præter
 jus et æquum, impositis Tributis evacuant, pessundant,
 447 saltem ut Jeroboamo et ejus Ministris adulentur, et pro-
 pria impleant marsupia. Quæritur inter Doctores Eccle-
 siasticos, quidnam causæ fuerit, Notitiæ tam familiaris inter
 450 Pontificem Caipham et Johannem Evangelistam? Hic enim
 in Aulam Pontificis intrmissus est Petro ante ostium
 prætolante? Nonnulli hanc causam afferunt, quod Jo-
 453 hannes à Patre sæpius ad Caipham cum piscibus missus ei
 postmodum innotuerit, et dilectus fuerit. Hinc Poeta
 Salmonensis:
- 456 Ipse licet venias Musis comitatus Homere,
 Si nihil attuleris, ibis, Homere, foras.
- Φλαγγυρίας* flammis incensi Pontifices nostri, pusiones
 459 quosdam et persollas, ignorantia fratres, literis commenda-
 titiis ita armant, ut jures eos omnem Sapientia; penum deg-
 lutisse, ac literarum cognitione æque plenos esse ac vaccam,
 462 nucibus myristicis, cum tamen *ἀμαθείς* et *ἀσθηρ[ο]μετοι*
 isti, Ludimagistrorum ferula; vix subducti functiones
 Pastorales audacter ambire, et Pontificium *συστατοῦς*
 465 nisi tandem obtinere, haud erubescant. Conf.: 2 Cor: III.